

Folketingets Socialudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2023 - 3866

Doknr.
702044

Dato
11-05-2023

Folketingets Socialudvalg har d. 27. april 2023 stillet følgende spørgsmål nr. 33 (L 93) til social- og boligministeren, som hermed besvares.

Spørgsmål nr. 33:

"Vil ministeren redegøre for, hvorvidt lovforslagets § 69, stk. 1, om, at kommunerne skal overveje adoption ved anbringelser med samtykke, jf. § 46, forventes at ændre praksis for kommunernes overvejelser omkring adoption ved anbringelser med samtykke, herunder også i lyset af at VISO samtidig får en rolle som rådgivende organ?"

Svar:

Jeg kan indledningsvis oplyse, at det også fremgår af de gældende regler i servicelovens § 68 d, at kommunen skal overveje adoption i forbindelse med en afgørelse om anbringelse uden for hjemmet med samtykke, det vil sige, når kommunen træffer afgørelse efter servicelovens § 52, stk. 3, nr. 7. Der er dermed ikke tale om nye regler på dette område.

Efter de gældende regler i servicelovens § 13, stk. 7, skal VISO tilbyde vejledende rådgivning til kommunerne i sager om adoption uden samtykke. Baggrunden for bestemmelsen er dels, at sager om adoption uden samtykke er komplekse, og dels at kommunerne på grund af det begrænsede sagsantal har vanskeligt ved at oparbejde erfaring med sådanne sager.

Det indgår i aftalen om Børnene Først, at rådgivning og vejledning af kommunerne skal styrkes i alle sager, hvor kommunen overvejer at indstille et barn til adoption uden samtykke. Det indgår også, at der med barnets lov skal gives mulighed for at pålægge kommunerne generel rådgivning om adoption.

Reglerne om kommunernes pligt til at søge vejledende rådgivning hos VISO til brug for en indstilling om adoption uden samtykke og VISO's adgang til at pålægge en kommune at modtage generel rådgivning om adoption er indarbejdet i lovforslagets § 71, mens de gældende regler i servicelovens § 13, stk. 7, videreføres med den foreslåede § 167 i barnets lov.

Det fremgår udtrykkeligt af bestemmelsen og bemærkningerne hertil, at der er tale om vejledende rådgivning, og at det vil bero på en konkret vurdering af den enkelte sag, hvilke behov der må være for rådgivning. Det fremgår også af bemærkningerne til bestemmelsen, at adgangen til at pålægge rådgivning om adoption gælder, når kommunen hverken har fået hjælp fra VISO til behandling af en konkret sag om adoption uden samtykke eller har modtaget generel rådgivning om adoption fra VISO.

Jeg forventer, at styrkelsen af VISO's rådgivningstilbud i sager om adoption uden samtykke vil medvirke til generelt at styrke kommunernes sagsbehandling i sådanne sager og dermed også kommunens overvejelser i forhold adoption uden samtykke.

Med venlig hilsen
Pernille Rosenkrantz-Theil
Social- og boligminister